

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085920816/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

II

For at søge at klare disse flagrende Spørgsmaal ud fra hinanden, er det maaske bedst først at slaa noget af det fast, som Militarisme *ikke* er.

Militarisme er *ikke* ensbetydende med *Militærvæsen*, Krigsberedskab, Hær- og Flaademagt. Et Land kan have et mægtigt Militærvæsen uden at kunne kaldes militaristisk i moderne Forstand. Det i hvert Fald indtil Verdenskrigen ubetinget *ikke* »militaristiske« engelske Folk besad f. Eks. Verdens kvantitativt betydeligste og kostbareste Militærvæsen, hvis Krigsskibe svømmede paa alle Have, og som spandt et Net af Militærstationer og Militærbesætninger ud over hele Jorden.

Militarisme hænger heller ikke sammen med, om et Folk driver *imperialistisk Magtpolitik* eller ikke. Thi — for at blive ved Storbritannien — det ikke militaristiske England er imperialistisk Magtpolitiks Foregangsland paa Jorden. Dets Politik fra Dronning Elisabeth og fremefter har nedkæmpet Sømagterne Spanien, Holland, Frankrig, røvet Danmarks Flaade og ført talløse Kolonialkrige, der blandt andet lader Kiplings Tommy Atkins synge: »Bring mig hinsides Suez, hvor de ti Bud ikke gælder«; Storbritannien har lige til de allersidste Dage praktisk bekendt sig til en impe-